

Thư gửi các tín hữu

GA-LA-TI

1

^{1,2}Phao-lô và các anh em ở với tôi

Kính gửi các hội thánh xứ Ga-la-ti.

Tôi không phải là sứ giả của loài người, hoặc do người nào sai phái; nhưng là sứ đồ của Chúa Cứu Thế Giê-xu và của Thượng Đế, là Cha đã khiến Ngài sống lại.

³Câu chúc anh em hưởng ân phúc và bình an từ Thượng Đế là Cha, và từ Chúa Cứu Thế Giê-xu. ⁴Chúa Cứu Thế đã hiến dâng mạng sống để chuộc tội chúng ta, và cứu chúng ta khỏi cuộc đời gian ác hiện tại, đúng theo ý định của Thượng Đế, là Cha chúng ta. ⁵Câu xin Ngài được vinh quang muôn đời vô cùng. Thành tâm sở nguyện!

Phúc Âm Duy Nhất

⁶Tôi ngạc nhiên vì anh em đã vội bỏ Thượng Đế để theo một “Phúc Âm” khác, mặc dù Ngài đã cho anh em hưởng ân phúc của Chúa Cứu Thế. ⁷Thật ra chẳng có “Phúc Âm” nào khác, nhưng chỉ có những kẻ gieo hoang mang, xuyên tạc Phúc Âm của Chúa Cứu Thế, khiến anh em lầm lạc. ⁸Dù chính chúng tôi, dù thiên sứ từ trời hiện xuống, bất cứ ai truyền giảng một “Phúc Âm” nào khác với Phúc Âm chúng tôi đã công bố cho anh em cũng đáng bị Thượng Đế lên án.^{a 9} Tôi xin nhắc lại: Nếu ai truyền giảng cho anh em một “Phúc Âm” nào khác với Phúc Âm anh em đã tin nhận, thì người ấy đáng bị Thượng Đế lên án.^a

^a Nt nguyên rủa

^b Nt làm đẹp lòng người

¹⁰Anh em biết rõ, tôi chẳng cần nịnh hót để được anh em hoan nghênh, vì tôi chỉ lo phục vụ Thượng Đế. Nếu tôi muốn mua chuộc lòng người,^b thì tôi không còn là tôi tớ của Chúa Cứu Thế nữa.

Thượng Đế Gọi Phao-lô

¹¹Thưa anh em, Phúc Âm tôi truyền giảng không phải do loài người đặt ra. ¹
²Vì tôi không nhận Phúc Âm ấy từ nơi ai cả, nhưng nhận trực tiếp từ Chúa Cứu Thế Giê-xu. Ngoài Chúa, chẳng có ai dạy tôi.

¹³Anh em đã biết nếp sống tôi ngày trước: Tôi theo Do Thái giáo, nhẫn tâm khủng bố và phá hoại hội thánh của Thượng Đế. ¹⁴Giữa những người đồng trang lứa, tôi là người cuồng nhiệt nhất trong Do Thái giáo, cố sức thực thi truyền thống của tổ phụ.

¹⁵Nhưng Thượng Đế yêu thương tuyển chọn tôi từ trong lòng mẹ, thì ân kêu gọi tôi, ¹⁶khải thị cho tôi biết Con Ngài ở trong tôi, cốt để tôi truyền giảng Phúc Âm của Chúa Cứu Thế cho các dân tộc ngoài. Được biết ý định của Chúa, tôi tức khắc vâng lời, không bàn tính thiệt hơn.^c ¹⁷Tôi cũng không lên Giê-ru-sa-lem để yết kiến các sứ đồ, nhưng qua xứ Ả-rập, rồi quay về thành phố Đa-mách. ¹⁸Ba năm sau, tôi lên Giê-ru-sa-lem để thăm Phê-rô,^d và ở lại với ông mười lăm ngày. ¹⁹Tro ng thời gian ấy, tôi chỉ gặp hai vị sứ đồ là Phê-rô và Gia-cơ em Chúa. ²⁰(Cố Thượng Đế chúng giám, những điều tôi viết đây

^c Nt không bàn với thịt và huyết

^d Nt Cephás (tên Phê-rô trong tiếng A-ram)

là chân thật.)²¹Sau đó tôi sang xứ Sy-ri và xứ Si-li-si.²²Lúc ấy, các hội thánh của Chúa Cứu Thế tại xứ Giu-đê cũng chưa giáp mặt tôi.²³Họ chỉ nghe rằng người khùng bố họ ngày trước nay đang truyền Đạo mà mình đã cố sức tiêu diệt.²⁴Vì cố tôi, họ càng ca ngợi Thượng Đế.

2

Các Sứ Đồ Nhìn Nhận Phao-lô

Mười bốn năm sau, tôi lại lên Giê-ru-sa-lem với Ba-na-ba và Tích.²Vâng theo điều Chúa chỉ bảo, tôi về thủ đô gặp riêng các lãnh tụ hội thánh, trình bày Phúc Âm tôi đã truyền giảng cho người nước ngoài, để họ biết rõ công việc của tôi trước nay là đúng và hữu ích.³Họ cũng không buộc Tích, là một người Hy Lạp cùng đi với tôi, phải chịu cắt bì.⁴Tuy nhiên, một số tín đồ giả mạo đã trà trộn vào hội thánh để do thám chúng ta, xem chúng ta được tự do trong Chúa Cứu Thế Giê-xu như thế nào. Họ muốn trói buộc chúng ta vào luật lệ của họ, chẳng khác gì bắt chúng ta làm nô lệ.⁵Đối với hàng người ấy, chúng tôi không nhượng bộ tí nào, dù trong giây phút, để anh em khỏi hiểu lầm rằng con người được cứu rỗi nhờ lễ cắt bì và luật pháp Do Thái.⁶Về các nhà lãnh đạo quan trọng – dù họ quan trọng đến đâu cũng chẳng quan hệ gì với tôi, vì Thượng Đế không thể hiện vị ai – họ cũng không bỏ khuyết gì cho tôi cả.⁷Trái lại, họ thấy rõ tôi được Chúa ủy thác việc truyền giảng Phúc Âm cho người nước ngoài,^b cũng như Phê-rô cho người Do Thái.^c⁸Vì Thượng Đế đang thúc đẩy Phê-rô làm sứ đồ cho người Do Thái,

cũng thúc đẩy tôi truyền giáo cho các nước ngoài.⁹Nhận thấy ân phúc Chúa ban cho tôi, Gia-cơ, Phê-rô và Giăng, là ba nhà lãnh đạo tối cao của hội thánh, đã siết chặt tay tôi và Ba-na-ba, khích lệ chúng tôi cứ tiếp tục truyền giáo cho các dân tộc nước ngoài,^b trong khi họ truyền giảng cho người Do Thái.^c¹⁰Họ chỉ nhắc chúng tôi cứu tế người nghèo khổ, là điều chính tôi cũng đã hằng hái thực thi

Phao-lô Trách Phê-rô

¹¹Khi Phê-rô đến thành An-ti-ốt, tôi phải phản đối ông trước mặt mọi người, vì hành động của ông thật đáng trách.¹²Lúc mấy người Do Thái, là bạn của Gia-cơ, chưa đến, Phê-rô vẫn ngồi ăn chung với các tín hữu nước ngoài, là những người không chịu cắt bì hoặc giữ luật pháp Do Thái. Nhưng khi họ đến nơi, ông tránh ra nơi khác, không ăn chung với người nước ngoài nữa, vì sợ những người Do Thái theo chủ trương “phải chịu cắt bì mới được cứu rỗi.”¹³Các tín hữu Do Thái khác, kể cả Ba-na-ba, cũng bắt chước hành động thiếu thành thật ấy.

¹⁴Thấy họ không hành động ngay thẳng theo chân lý Phúc Âm, tôi liền trách Phê-rô trước mặt mọi người: “Anh là người Do Thái, từ lâu đã bỏ luật pháp Do Thái, sao anh còn buộc người nước ngoài phải vâng giữ luật pháp đó?”¹⁵Anh và tôi đều là người Do Thái, không thuộc về các dân tộc tội lỗi;¹⁶chúng ta đều biết rõ rằng con người được Thượng Đế tha tội^d nhờ tin Chúa Cứu Thế Giê-xu, chứ không nhờ tuân theo luật pháp Do Thái. Vì thế, chúng ta đã tin Chúa Cứu Thế Giê-xu, để được

^a Nt kéo cuộc chạy đua của tôi trước nay hóa ra vô ích

^b Nt người không chịu cắt bì

^c Nt người chịu cắt bì

^d Nt được xưng là công chính

Thượng Đế kể là vô tội^a –

nhờ đức tin chứ không nhờ luật pháp, vì không có một người nào nhờ giữ luật pháp mà được cứu rỗi.”

¹⁷Nếu chúng ta đã tin Chúa Cứu Thế cứu rỗi chúng ta, rồi quay lại nhận mình có tội, cần phải chịu cắt bì và giữ luật pháp mới được cứu rỗi, thì hóa ra Chúa Cứu Thế lại đưa chúng ta vào vòng tội lỗi hay sao? Tuyệt đối không!¹⁸Vì nếu tôi tái lập luật pháp mà tôi đã lật đổ, trở lại vâng giữ luật pháp để được cứu rỗi, thì tôi là người phạm pháp.¹⁹Nhờ Thánh Kinh, tôi biết chẳng phải vì tuân theo luật pháp mà con người được đẹp lòng Thượng Đế, nhưng vì tin Chúa Cứu Thế.²⁰Tôi đã bị đóng đinh vào cây thập tự vì tội Chúa Cứu Thế; hiện nay tôi sống, không phải là tôi nữa, nhưng Chúa Cứu Thế sống trong tôi. Những ngày còn sống trong thế xác, tôi sống do niềm tin vào Con Thượng Đế. Ngài đã yêu thương tôi và dâng hiến mạng sống Ngài vì tôi.²¹Tôi không phải là người phủ nhận giá trị sự chết của Chúa Cứu Thế. Nếu con người có thể được cứu rỗi nhờ vâng giữ luật pháp, thì Chúa Cứu Thế không cần chịu chết làm gì!

3 Luật Pháp và Đức Tin

Anh em Ga-la-ti thật là đại đột! Anh em đã biết Chúa Cứu thế hy sinh trên cây thập tự – biết quá rõ như thấy tận mắt

–
thế mà anh em còn bị mê hoặc.²Tôi chỉ hỏi anh em một điều: “Có phải anh em nhận lãnh Thánh Linh nhờ cố gắng tuân

n theo luật pháp không?” Tuyệt đối không! Vì Thánh Linh chỉ ngự vào lòng người nghe và tin nhận Chúa Cứu Thế.³Sao anh em đại đột thế? Đã bắt đầu cậy nhờ Thánh Linh, tại sao nay anh em quay lại dùng sức riêng^b để trở thành người hèn hão? ⁴Anh em chịu bao nhiêu gian khổ chỉ để mức nước đổ biển sao? Việc ấy có thật là vô ích không? ⁵Thượng Đế ban Thánh Linh và thực hiện các phép lạ giữa anh em, vì anh em vâng giữ luật pháp hay vì nghe và tin Chúa Cứu Thế?

⁶Thử xem gương Áp-ra-ham: “Ông tin Thượng Đế nên được Ngài nhìn nhận là người công chính.”^c ⁷Tất nhiên người nào tin Chúa cũng được coi là công chính như Áp-ra-ham.^d ⁸Thánh Kinh cũng nói^e trước, trong thời đại này người nước ngoài tin Chúa sẽ được Thượng Đế cứu rỗi. Thượng Đế đã bảo Áp-ra-ham từ trước: “Tất cả các dân tộc tin Ta đều sẽ được hạnh phúc như con.”^f ⁹Như thế tất cả những người tin Chúa đều hưởng hạnh phúc như Áp-ra-ham.

¹⁰Tất cả những người mong giữ luật pháp để được cứu rỗi đều bị lên án, vì Thánh Kinh đã viết: “Ai không liên tục tuân theo mọi điều đã ghi trong sách luật pháp đều bị lên án.”^g ¹¹Dĩ nhiên, không ai được Thượng Đế nhìn nhận là công chính nhờ tuân theo luật pháp, vì chỉ nhờ đức tin chúng ta mới được Thượng Đế tha tội. Tiên tri Hà-ba-cúc viết: “Người công chính sẽ sống bởi đức tin.”^h ¹²Con đường đức tin khác hẳn con đường luật pháp; vì đã theo luật pháp, chúng ta phải vâng giữ toàn bộ luật pháp, không sơ sót điều nào, mới được cứu rỗi.¹³Chúa

^a Nt được xưng là công chính

^b Nt nhờ xác thịt

^c Sáng 15:6

^d Nt con trai Áp-ra-ham

^e Nt thấy

^f Sáng 12:3, 18:18, 22:18

^g Phục 27:26

^h Hà 2:4

Cứu Thế đã cứu^a chúng ta khỏi bị luật p hấp lên án khi Chúa hi sinh trên cây thập tự, tình nguyện thay ta chịu lên án; vì Thánh Kinh đã nói: “Ai bị treo lên cây gỗ là người bị lên án.”¹⁴Thượng Đế cứu người nước ngoài chung hưởng hạnh phúc mà Ngài đã hứa cho Áp-ra-ham; và tất cả chúng ta là con cái Chúa đ ều nhờ đức tin mà tiếp nhận Thánh Linh như Ngài đã hứa.

Luật Pháp và Lời Hứa

¹⁵Thưa anh em, tôi xin đan cử một thí dụ trong cuộc sống hằng ngày: Một khi giao kèo đã ký xong, không ai được thay đổi hay thêm bớt một điều nào. ¹⁶Lời hứa của Chúa với Áp-ra-ham cũng thế. Chúa hứa ban phúc lành cho Áp-ra-ham và hậu tự. Thánh Kinh không nói “cá c hậu tự” theo số nhiều, nhưng nói “hậu tự,” để chỉ về một người là Chúa Cứu Thế. ¹⁷Điều ấy có nghĩa rằng Thượng Đế đã lập giao ước và cam kết với Áp-ra-ham; cho nên 430 năm sau, luật pháp Mai-sen ban hành cũng không thể nào hủy bỏ giao ước và lời hứa đó. ¹⁸Nếu Áp-ra-ham hưởng phúc lành^b nhờ tuân theo luật pháp, thì đâu cần lời hứa của Chúa nữa! Nhưng Thượng Đế ban phúc lành cho Áp-ra-ham chỉ vì lời hứa của Ngài.

Mục Đích của Luật Pháp

^{19,20}Như thế, luật pháp có nhiệm vụ gì? Luật pháp được công bố^c để giúp loài người nhận biết tội lỗi mình, cho đến khi Chúa Cứu Thế^d xuất hiện, đúng theo lời hứa của Thượng Đế. Khi Thượng Đế ban hành luật pháp, Ngài trao cho các thiên sứ; thiên sứ trao lại Mai-sen; và Mai-sen phổ biến cho nhân dân. Còn khi l

ập giao ước, chính Thượng Đế trực tiếp cam kết với Áp-ra-ham, không dùng thiên sứ hay người nào làm trung gian cả.

²¹Như thế, luật pháp có mâu thuẫn với lời hứa của Thượng Đế không? Tuyệt đối không! Vì nếu luật pháp có thể cứu rỗi loài người, thì chắc chắn Thượng Đế đã không dùng phương pháp khác để giải phóng chúng ta khỏi xiềng xích của tội lỗi. ²²Trái lại, Thánh Kinh cho biết, tất cả nhân loại đều bị tội lỗi giam cầm, và phương pháp giải phóng duy nhất là tin Chúa Cứu Thế Giê-xu. Con đường cứu rỗi đã mở rộng cho mọi người tin nhận Ngài.

²³Trước khi Chúa Cứu Thế đến, chúng ta bị luật pháp canh giữ cho đến ngày chúng ta tin nhận Chúa. ²⁴Luật pháp Mai-sen đóng vai người giám hộ canh giữ chúng ta, trong khi chờ đợi Chúa Cứu Thế thực hiện chương trình “cứu rỗi bởi đức tin.” ²⁵Chúa Cứu Thế đã đến, nên chúng ta không cần người giám hộ nữa.

²⁶Tất cả chúng ta đều được làm con cái Thượng Đế khi tin nhận Chúa Cứu Thế Giê-xu. ²⁷Vì tất cả những người đã chịu báp-tem, đã liên hiệp với Chúa Cứu Thế đều được Ngài bảo bọc.^e ²⁸Sự chia rẽ kỳ thị giữa Do Thái và nước ngoài, giữa nam và nữ đã chấm dứt, vì chúng ta đều hợp nhất trong Chúa Cứu Thế Giê-xu. ²⁹Hiện nay chúng ta thuộc về Chúa Cứu Thế, làm con cháu thật của Áp-ra-ham, và thừa hưởng cơ nghiệp Áp-ra-ham như Thượng Đế đã hứa.

^a Nt chuộc

^b Nt giá tào, cơ nghiệp

^c Nt thêm

^d Nt hậu tự

^e Nt đều đã mặc lấy Chúa Cứu Thế

4

^{1,2}Anh em nên nhớ, khi người thừa kế còn thơ ấu, dù có quyền làm chủ sản nghiệp, nhưng vẫn phải ở dưới quyền người giám hộ^a và quản gia, chẳng khác gì người nô lệ, cho đến tuổi thành niên.

³Chúng ta cũng thế: Trước khi Chúa Cứu Thế đến, chúng ta phải làm nô lệ cho luật pháp và tục lệ cổ truyền, vì từ ông những thứ ấy có thể cứu rỗi chúng ta. ⁴Nhưng đúng kỳ hạn, Thượng Đế sai Con Ngài xuống trần gian, do một người nữ sinh ra trong một xã hội bị luật pháp trói buộc, ⁵để giải phóng những người làm nô lệ của luật pháp, và cho họ quyền làm con Thượng Đế. ⁶Vì chúng ta là con Thượng Đế, nên Ngài đã sai Thánh Linh của Chúa Cứu Thế^b ngự vào lòng chúng ta, giúp chúng ta gọi Thượng Đế bằng Cha. ⁷Như thế, chúng ta không còn làm nô lệ nữa, nhưng làm con Thượng Đế. Đã là con, chúng ta cũng được thừa hưởng cơ nghiệp của Thượng Đế.

Phao-lô Lo Ngại Cho Người Ga-la-ti

⁸Ngày trước, anh em không biết Thượng Đế, nên đã làm nô lệ cho những thần linh giả tạo. ⁹Ngày nay, anh em đã tìm gặp Thượng Đế, hay đúng hơn Thượng Đế đã tìm gặp anh em, sao anh em còn quay lại làm nô lệ cho những giáo lý rỗng tuếch, vô dụng ấy? ¹⁰Anh em còn gì nữa ngày, tháng, mùa, năm làm gì? ¹¹Tôi lo ngại cho anh em. Tôi sợ rằng công lao khổ nhọc của tôi hóa ra vô ích.

¹²Thưa anh em thân yêu, xin anh em theo gương tôi, vì cũng như anh em, tôi

đã từng thoát ách nô lệ của luật pháp. ¹³Anh em còn nhớ, trong lúc đau yếu, tôi đã đến truyền giảng Phúc Âm cho anh em lần thứ nhất. ¹⁴Mặc dù bệnh hoạn của tôi có thể làm cho anh em khó chịu, nhưng anh em không khước từ, ruồng rẫy tôi. Trái lại, anh em đã tiếp đón tôi như thể hiện sứ của Thượng Đế, như chính Chúa Cứu Thế vậy. ¹⁵Nhiệt tình chan chứa ấy bây giờ ở đâu? Lúc ấy, anh em yêu mến tôi đến mức sẵn sàng móc mắt tặng tôi. ¹⁶Thế mà nay anh em xem tôi như người thù, có phải vì tôi nói thật làm mất lòng anh em không?

¹⁷Tôi biết có những kẻ hết sức chiều chuộng anh em với dụng ý không tốt đẹp. Họ chỉ muốn chia rẽ anh em với tôi, để anh em lệ thuộc họ và hăng hái phục vụ họ. ¹⁸Tổ nhiệt tình quý mến chân thành bao giờ cũng là một cử chỉ đẹp, nhưng sao họ phải đợi lúc tôi có mặt mới lo chiều chuộng anh em? ¹⁹Các con bé thơ ơi, các con làm cho ta đau đớn như người mẹ quận thất, đợi chờ đứa con lọt lòng, mong mỗi đến lúc hình dạng Chúa Cứu Thế nổi bật trong các con! ²⁰Ước gì tôi có mặt bên anh em ngay giờ phút này, để nói cho cạn lời,^d chứ xa xôi cách trở, viết không thể nào hết ý.

Hai Dòng Dối

²¹Anh em đã muốn phục tùng luật pháp để được cứu rỗi, không lẽ anh em không biết luật pháp nói gì sao? ²²Kinh luật chép rằng Áp-ra-ham có hai con trai, một người con của vợ nô lệ, một người con của vợ tự do. ²³Người vợ

^a Nt những người coi sóc

^b Nt Con Ngài

^c Theo truyền thuyết, Phao-lô bị đau mắt nặng trong thời gian này

^d Nt đổi cách nói

nô lệ sinh con theo công lệ;^a nhưng người vợ tự do sinh con do lời hứa của Thượng Đế. ²⁴Chuyện ấy tượng trưng cho hai giao ước, là phương pháp Thượng Đế cứu giúp dân Ngài. Thượng Đế ban hành luật pháp trên núi Si-nai để dân Ngài vâng giữ. ²⁵Núi Si-nai, mà người Á-rập gọi là núi A-ga theo tên người mẹ nô lệ, chỉ về Giê-ru-sa-lem hiện nay, vì thành phố ấy là thủ đô của dân tộc làm nô lệ cho luật pháp. ²⁶Còn mẹ chúng ta là Giê-ru-sa-lem tự do trên trời, không bao giờ làm nô lệ. ²⁷Tiên tri Ê-sai đã viết: “Này, người nữ son sẻ, hãy hân hoan! Người nữ chưa hề sinh con, hãy reo mừng! Vì Ta sẽ cho người con đàn cháu đông. Con cái người sẽ nhiều hơn con cái của người nữ đông con.”

²⁸Thưa anh em, chúng ta là con cái sinh ra theo lời hứa, như Y-sác ngày xưa. ²⁹Ngày nay, là người do Thánh Linh sinh ra thành, chúng ta vẫn bị người lệ thuộc luật pháp bức hại, buộc chúng ta phải vâng giữ luật pháp, chẳng khác gì ngày xưa Y-sác, là con sinh ra theo lời hứa, bị Ích-ma-ên, là con của người nô lệ, chèn ép. ³⁰Theo Thánh Kinh, Áp-ra-ham phải đuổi người vợ nô lệ và con trai nàng, vì con trai người nô lệ không được quyền thừa kế với con trai người tự do. ³¹Thưa anh em, chúng ta không phải là con của người nô lệ, nhưng là con của người tự do.

5

Tự Do Thật

Chúa Cứu Thế đã giải phóng chúng ta, cho chúng ta được tự do. Vậy hãy bảo vệ và triển khai tự do, đừng tự trông cậy vào ách nô lệ của luật pháp nữa. ²Xin a

nh em lưu ý lời này của tôi, Phao-lô: Nếu anh em chịu lễ cắt bì, thì Chúa Giê-xu không giúp ích được anh em. ³Tôi xin nhắc lại: Ai chịu cắt bì để mong đẹp lòng Thượng Đế, thì người ấy buộc phải vâng giữ toàn bộ luật pháp Mai-sen. ⁴Một khi anh em muốn nhờ luật pháp để được cứu rỗi, anh em đã tự ly khai với Chúa Cứu Thế và đánh mất ân phúc của Thượng Đế. ⁵Tuy nhiên, nhờ Chúa Thánh Linh, chúng ta đầy tin tưởng, trông đợi những kết quả tốt đẹp mà người công chính có quyền hy vọng. ⁶Một khi Chúa Cứu Thế Giê-xu đã ban cho chúng ta sự sống vĩnh cửu, chúng ta không cần quan tâm đến việc chịu cắt bì hay không, giữ luật pháp hay không. Điều quan trọng là hành động do tình yêu thương, để chứng tỏ đức tin mình.

⁷Trước kia, anh em đã thắng tiến trên đường theo Chúa. Nhưng ai đã ngăn chặn anh em, không cho anh em vâng theo chân lý? ⁸Đĩ nhiên, Thượng Đế không bảo ai làm điều ấy, vì Ngài đã cho anh em hưởng tự do trong Chúa Cứu Thế. ⁹Một người nào đó đã hại anh em, một “con sâu làm rầu nồi canh.” ¹⁰Nhưng tôi tin chắc Chúa hứa sẽ đui mắt anh em trở về đường chính đáng, để anh em có đồng một đức tin như chúng tôi. Còn người gây xáo trộn cho anh em sẽ bị Chúa trừng phạt, bất kể người đó là ai.

¹¹Thưa anh em, có người bảo: “Phao-lô vẫn dạy người ta phải chịu cắt bì!” Nghe chuyện ấy có thật, hẳn tôi không còn bị khùng bố nữa, vì có ai chống đối điều này đâu! Nhiều người chỉ chống trả kịch liệt khi nghe nói Chúa Cứu Thế hy sinh trên cây thập tự để cứu rỗi loài người. ¹²Thiết tưởng, thà những người

^a Nt theo xác thật

^b Nt một ít men làm dậy cả đồng bột

thích cất bì, gây rối loạn cho anh em tự cất mình còn hơn.

Tự Do Trong Thánh Linh

¹³Thưa anh em, Chúa đã cho anh em được tự do; nhưng đừng hiểu lầm tự do là phóng dăng, buông trôi theo dục vọng. Anh em được tự do để phục vụ lẫn nhau trong tình yêu thương, ¹⁴vì cả luật pháp cũ động trong câu này: “Yêu thương người khác như mình.” ¹⁵Trái lại, nếu anh em xâu xé, cắn nuốt nhau, thì hãy coi chừng, kẻo anh em tiêu diệt lẫn nhau.

¹⁶Vậy tôi khuyên anh em đi theo sự hướng dẫn của Thánh Linh, để thoát khỏi dục vọng của bản tính cũ. ¹⁷Bản tính cũ thích làm những điều nghịch với Thánh Linh; trong khi Thánh Linh muốn anh em làm những việc trái với bản tính cũ. ¹⁸Hai bên luôn luôn tranh đấu, nên anh em không thể làm điều mình muốn. ¹⁹Nhưng một khi anh em để Thánh Linh hướng dẫn, luật pháp không còn quyền trở ngại anh em.

¹⁹Để mặc cho bản tính tội lỗi lộng hành, con người bị lôi cuốn vào gian dâm, ô uế, truy lạc, ²⁰thờ thần tượng, yêu thù hận, ghen ghét, ganh ghét, giận dữ, khích bác, bè phái, tà giáo, ²¹ghen tỵ, say sưa, chè chén và những điều tương tự. Tôi cảnh cáo anh em như tôi đã nói rồi, người làm những việc ấy không thể nào làm con dân^b của Thượng Đế.

²²Trái lại, nếp sống do Thánh Linh đi u dắt sẽ kết quả yêu thương, vui mừng, bình an, nhẫn nại, nhân từ, hiền lương, t hành tín, ²³hòa nhã, tự chủ. Không có luật pháp nào cấm các điều ấy. ²⁴Người thuộc về Chúa Cứu Thế Giê-xu đã đóng

đinh bản tính tội lỗi với các ham muốn, thì nh dục vào cây thập tự.

²⁵Vì Thánh Linh ban sự sống mới cho chúng ta, nên chúng ta hãy theo sự hướng dẫn của Thánh Linh. ²⁶Đừng tự tôn tự đại, đừng ghen tị khiêu khích nhau.

6

Mang Gánh Nặng Cho Nhau

Thưa anh em thân yêu, nếu có tín hữu nào bị tội lỗi quyến rũ, thì anh em, là người có Thánh Linh, hãy lấy tinh thần dịu dàng khiêm tốn dịu dặt người ấy quay lại đường chính đáng. Anh em phải cẩn thận giữ mình để khỏi bị quyến rũ. ²Hãy ghé vai chung gánh với nhau những nhiệm vụ^c lớn lao, đứng theo luật của Chúa Cứu Thế. ³Người nào tự tôn tự đại, không chịu giúp đỡ anh em, là người vô dụng, chỉ tự lừa dối mà thôi. ⁴Mỗi người hãy tin tưởng ở việc tốt đẹp mình làm, tự phê bình kiểm thảo lấy mình, không nên sánh mình với người khác để rồi khoe khoang tự mãn. ⁵Vì mỗi người đều có những bổn phận riêng^d phải làm cho trọn.

⁶Người học Đạo Chúa phải chia sẻ tài sản, lợi tức cho người dạy dỗ mình.

⁷Đừng tự lừa dối, tưởng mình có thể qua mặt Chúa. Gieo gì gặt nấy. ⁸Người gieo giống xấu theo bản tính cũ sẽ gặt hái sự hư hoại, diệt vong; người gieo giống tốt của Thánh Linh sẽ gặt hái sự sống vĩnh cửu do Thánh Linh ban tặng. ⁹Hãy kiên tâm làm việc thiện, đừng chán nản, vì đến mùa chúng ta sẽ gặt hái kết quả tốt đẹp. ¹⁰Vậy, hãy nắm ngay cơ hội để làm việc thiện cho mọi người, nhất là cho anh em tín hữu.

^a Ctd xác thật

^b Ctd không thể nào thừa hưởng Nước

^c Ni gánh nặng

^d Ctd gánh nặng nhỏ

Lời Chào Thân Ái

¹¹Chính tay tôi viết những dòng cuối thư này cho anh em, nét chữ nào cũng lộn. ¹²Những người ép buộc anh em chịu cắt bì chỉ có một dụng ý: Họ chiều theo thị hiếu quần chúng, sợ bị khùng bố nếu họ nhìn nhận Chúa Cứu Thế hy sinh trên cây thập tự để cứu rỗi loài người. ¹³Họ chịu cắt bì nhưng không vâng giữ luật pháp. Họ muốn ép anh em chịu cắt bì để khoe rằng anh em là môn đệ họ. ¹⁴Riêng tôi không dám khoe khoang điều gì ngoài cây thập tự của Chúa Cứu Thế Giê-xu chúng ta. Nhờ cây thập tự ấy, tôi xem

thế gian như đã bị đóng đinh, và thế gian coi tôi như đã chết. ¹⁵Điều quan trọng không phải “chịu thánh lễ cắt bì hay không,” nhưng “tâm hồn có được Chúa đổ ơn mới hay không.”

¹⁶Câu Chúa thương xót và ban bình an cho những ai sống theo tiêu chuẩn đó, và cho cả dân Chúa. ¹⁷Tôi mong từ nay về sau không còn ai quấy rầy tôi vì những vấn đề ấy nữa, vì thân thể tôi mang những vết sẹo chứng tỏ Chúa Giê-xu là Chủ tử tôi.^a

¹⁸Câu chúc tâm linh anh em hằng hưởng được ân phúc của Chúa Cứu Thế Giê-xu.

Thân kính,
Phao-lô

---

^a *Ni thân thể tôi mang vết tích của Chúa Giê-xu*